

Pastýřský list o pastoračních prioritách roku 2003

Před několika týdny začal třetí rok nového tisíciletí. „Jaký ten rok asi bude, co nového nám přinese,“ ptají se mnozí lidé s nadějným očekáváním i s obavami. Jako křesťané nejsme z tohoto světa s jeho nadějemi i obavami vyděleni, jak připomíná ve svém úvodu text pastorální konstituce o církvi v dnešním světě *Gaudium et spes*: *"Radost a naděje, smutek a úzkost lidí naší doby, zvláště chudých a všech, kteří nějak trpí, je i radostí a nadějí, smutkem a úzkostí Kristových učedníků, a není nic opravdu lidského, co by nenašlo v jejich srdcích odezvu."* (GS 1). Je tedy na místě otázka: *"Co máme dělat?"* - v tomto roce, teď (srov. Sk 2,37), jak křesťansky žít v dnešním světě? Určitě nám nepomůže obracet se jen do minulosti a nacházet tam jakousi útěchu ve stylu: to všechno už tu bylo! Věříme a znovu zakoušíme, že jsme zváni samotným Pánem dějin k jejich vytváření spolu s Ním a s druhými lidmi, a to je něco úžasně tvůrčího, co otevírá budoucnost s nadějí, zbavuje ji zbytečných strachů, dává naší životní cestě směr, cíl a smysl.

V úvodu svého apoštolského listu na závěr jubilejního roku 2000 (NMI) připomíná Jan Pavel II. Ježíšova slova, kterými vyzval Šimona k rybolovu: *"Zajed' na hlubinu"* (Lk 5,4). Petr a první společníci uvěřili Ježíšovu slovu a spustili síť. *"Když to udělali, zahrnuli veliké množství ryb"* (Lk 5,6). **"Zajed' na hlubinu!"** **Toto slovo dnes zaznívá pro nás a vyzývá nás k tomu, abychom si s vděčností připomínali minulost, odhodlaně žili přítomnost a s důvěrou se otevřeli budoucnosti: "Ježíš Kristus je stejný včera, dnes i navěky!"** (Žid 13,8) - viz NMI.

A tak bych chtěl jako váš pastýř především poděkovat za uplynulý rok Pánu i vám, milí spolubratři kněží, jáhni, pomocníci kněží v pastoraci, milé sestry a milí bratři ve farnostech - za každé dobré dílo, dobrý úmysl i nápad, za každou i tu nejnepatrnější službu, kterou jste vykonali ve jménu Ježíšově k růstu Božího království. S vděčností myslím zejména na farnosti a menší společenství, kde se podařilo uvést do života pastorační priority minulých let, ať už to jsou setkávání ve společenství nad Písmem svatým, k modlitbě nebo vzdělávací programy, či to byla práce sněmovního kroužku. V některých farnostech se daří setkávání věřících po bohoslužbě k rozhovoru a vzájemnému sdílení nad šálkem čaje a kávy. Za připomenutí stojí také velký zájem vás věřících o tzv. Denní tichou chvíli, která vede k pravidelné četbě Písma sv., k rozjímání a modlitbě nad ním. Radost mi působí i váš velký zájem o Dny víry v Plzni, každoroční velká účast na diecézní pouti, podzimní setkání chrámových sborů a schol z naší diecéze, pořádání Dnů vikariátu Rokycany a Klatovy, adventní a postní setkávání vikariátu Plzeň-sever v Mariánském Týnci a samozřejmě duchovní obnovy a různé kurzy ve farnostech. Nelze opomenout ani Tříkrálovou sbírku, která se nedávno konala už potřetí, a kterou lze nesporně považovat i za dobrý pastorační počin, který nám dává příležitost vyjít z církevních prostor na veřejnost, zapojit do akce aktivní příslušníky církve i lidi jinak stojící opodál a setkat se sympatickým a nezištným způsobem s širokou veřejností, která nás pozitivně přijímá. Děkuji vám všem, kteří tuto sbírku organizujete a aktivně se účastníte.

Díky Bohu, aktivit tohoto druhu je ještě více, než jsem vyjmenoval, ale to vůbec neznamená, že se uskutečňují po celé diecézi samy od sebe, bez podpory kněží a věřících. Tady se vyplatí namáhat, hledat, zkoušet, obětovat čas, ztrácet... a k tomu vás povzbuzuji. Mým přáním je, aby se tyto pozeňnané aktivity uskutečňovaly i v dalších farnostech po celé diecézi. V této souvislosti připomínám základní myšlenku motta loňského roku: *"Všichni jsme povoláni ke svatosti,"* jež úzce souvisí s papežovou výzvou *„zajed' na hlubinu!"*

Jako pomoc na cestě růstu a zrání ke svatosti každého jednotlivého křesťana považuji živé farní společenství, tedy farnost, do níž pokřtěný nejen "územně" patří, ale kde svoji víru také sdílí, podporuje a rozvíjí uprostřed společenství bratří a sester. Kéž by naše farnosti byly

prostředím víry, "církvi v malém", společenstvím (mnoha) společenství, živou buňkou organismu místní církve tj. diecéze! „Je to nemožné, zvláště na venkově,“ řeknou snad někteří kněží i věřící. Zkuste to spolu, kněží s věřícími ve farnostech, znovu obnovit důvěru k Ježíšovu slovu "zajed' na hlubinu!"! Prosím vás o to, je to vysoce aktuální výzva do naší situace.

Proto na tento rok 2003 vyhláшуji pro plzeňskou diecézi dvě pastorační priority:

1. Podpora života církve ve farnosti (či farním obvodech).

2. Podpora pastorační na úrovni vikariátu.

Detailnější popsání a rozpracování obou okruhů pastoračních priorit, formy podpory, možnosti i nabídky pomoci, budou zveřejněny v ACEPu a v diecézním Zpravodaji.

Znovu vás chci všechny povzbudit, abyste svým každodenním životem obnovovali a naplňovali povolání ke svatosti, které se rodí a zraje v pokorném a čistém srdci. Kéž tomuto základnímu povolání každého křesťana slouží a pomáhají i mnou stanovené pastorační priority.

Přál bych si také, aby Ježíšova výzva "*Zajed' na hlubinu!*" zazněla do srdce každého člověka v naší diecézi a přinesla tam plody. Přál bych si, aby tato krátká věta "provázela" naši diecézi po celý rok, byla mottem, inspirací i naším pokorným přiznáváním se k Pánu.

Modlím se za to a vyprošuji vašim farnostem a vikariátům i každému z vás osobně hojně Boží požehnání.

Váš biskup

+ František

Přečtete při bohoslužbách v neděli 9. února 2003